

Erdélyi körutazás

Az Ágfalvi Váci Mihály Általános Iskola 2021. szeptemberében pályázott a Határtalanul programra, amit szerencsésen el is nyert. Mivel a 7. évfolyam az iskolánkban abban a szeptemberben tizenegy főből állt, ezért csatlakozott hozzánk Kópháza is, a Nakovich Mihály Általános Iskola. Így a két osztály és négy kísérő tanáruk 2022. május 23-án útnak indult, hogy a hat napos körutazás alkalmával bevegyék Erdélyt.

Május 23. – Az indulás napja

A busz reggel 5 órakor indult Ágfalváról, megállt Kópházán, majd a következő megállónk Budapest volt, ahol az idegenvezető is csatlakozott hozzánk. Utunk során végig kísért bennünket sok izgalmas információt mondott el a különböző helyszínekről.

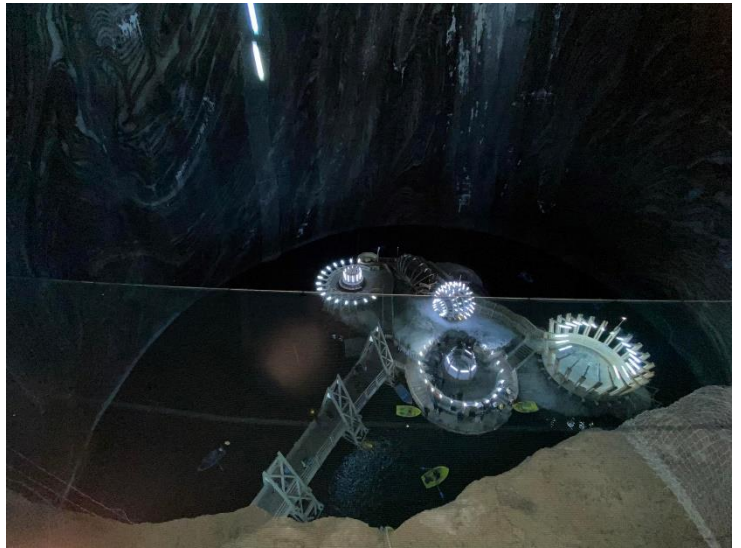
A határt átlépve az első program Király-hágó volt, ahol az első pihenő alkalmával be is vásároltak a gyerekek gyorsan szuvenírekből. A második program Bánffyhunyadi volt, ahol Kalotaszeg szívében megnéztük a református templomot.

Május 24.

A második napon már pakoltuk is be a bőröndöket a buszba és indulunk Tordára. Elsőként a sóbányát néztük meg, ami nagyon tetszett mindenkinek. Nagyon izgalmas volt a mélyben sétálni és a bánya alján a hús levegőn az időt eltölteni. A bánya alján lévő tó természetesen nagyon vonzotta a gyerekeket, de szerencsére 16 év alatt nem lehetett a csónakokat használni.

A bánya után a tordai hasadékhoz kirándultunk és túráztunk egy jót. A környezet a Sopron környéki gyerekeknek nagyon tetszett, legfőképp a függőhíd fogta meg őket. Ki is próbálták, mennyi kilengést bír el.

A hasadéktól hazafele egy hirtelen ötlettől vezérelve és a kedves sofőrünknek köszönhetően megtekinthettük a só feldolgozását is.

A szállásunkhoz közeledve Farkaslakán megálltunk Tamási Áron sírjánál és egy főhajtással emlékeztünk híres írónkra. Este elfoglaltuk szállásunkat Csíkszeredában.

Május 25.

Utunk harmadik napjának reggelén robogtunk egyenesen Csíksomlyóra megnézni a kegytemplomot, megkóstoltuk az érdekes vasas ízű vizet a Barátok feredőjénél. Ez nem annyira jött be a gyerekeknek, majd felzarándokoltunk a Hármashalom-oltárhoz. Az oltár alatt a hús árnyékban meghallgattuk a történetét, majd visszasétáltunk a templomhoz, ahol természetesen bevásároltak kürtőskalácsból.

A délután programja a Gyilkos-tóhoz vezetett, ahol kellemesen megettük a csomagolt ebédünket, majd a gyerekek ismét bevásároltak a bazárban. Ezek után pedig elérkeztünk a nap fénypontjához, a Békás-szoroshoz, ahol a grandiózus sziklák között cikáztunk a busszal, majd pedig gyalogosan is megközelítettük a nagy falak tövét. A gyerekek a folyóhoz is lemásztak. A szállásunk ezen az éjszakán ugyan ott volt, így visszautaztunk Csíkszeredába.

Május 26.

A negyedik napot a már szokásos bőröndpakolással kezdtük, majd elindultunk egy hosszú úton a Szent Anna-tóhoz és Mohos-tőzezláphoz, ami talán az egyik legnagyobb benyomást tette csapatunkra. A Mohos-tőzezlápon egy ifjú idegenvezetést tartott nekünk, és a legnagyobb élményt az jelentette, hogy csak pallókon, rönkökön mehettünk végig. A Szent Anna-tó is rendkívül szép volt, és az út legnagyobb fénypontja is megtörtént: találkoztunk három medvebocccsal. Szerencsére csak buszból. A hangulathoz hozzátett, hogy mivel nagyon magasan voltunk, a felhők szintjén, így nagyon vadregényes volt a környék.

Folytatva utunkat Alsócernátonba, meglátogattuk a Haszmann Pál Múzeumot, skanzent. A házak, kúria, gazdasági épületek festői környezetben helyezkednek el, a gyerekek is érdeklődve járták körül a szép székelý skanzent.

A nap utolsó programja a szászhermányi erődtemplom volt, ahol szintén szabadon körbemehtettek az izgalmas templom falai között.

Este Bikfalvára érve, a csoportnak ez a szép szállás tetszett a legjobban. Igazán festői környezetben helyezkedett el.

Május 27.

Utolsó egész napunkat Erdélyben Brassóban kezdtük, ahol volt szerencsénk egy zsinagógába is betérni. A zsinagóga a megszokott templomokhoz képest mindenkre nagy hatást tett.

A zsinagóga után városnézéssel folytattuk utunkat, majd a Cérna utcán keresztül felkapaszkodtunk a Fehér-toronyhoz, ahonnan festői kilátás nyílt a városra.

Brassóból Nagyszebenbe mentünk, ahol szintén várost néztünk. Sok izgalmas dolgot tudtunk meg a várostoronyról, a Hazugok hídjáról, az evangélikus templomról. Az ortodox templom is nagy hatást gyakorolt mindenkire.

Este elérkeztünk új és egyben utolsó szállásunkra a Szent Ferenc Alapítvány egyik otthonába. Kedves fogadtatás várt minket, este pedig a foci sem maradhatott el.

Május 28.

Utolsó napunk, a hazautazás napja. A csapat kifáradt, de még Vajdahunyad vára és Arad belefért a napi programunkba. Ezután indultunk haza.

Az egész kiránduláson mindenki nagyon-nagyon jól érezte magát. A két iskola gyerekei is összebarátkoztak. Mindenesetre egy életre szóló élmény marad mindenkinek.